

Spalio 7 dieną nuo 9 iki 18 valandos Daugyvenės kultūros istorijos muziejaus-draustinio Kleboniškių kaimo buities muziejuje (Radviliškio r.) vyks atvirų durų diena.

Visą dieną muziejaus lankytojai nemokamai galės lankyti ekspozicijas, apžiūrėti parodą, dalyvauti edukaciniuose užsiėmimuose.

Šiuo metu muziejuje veikia tautodailininkės, sertifikuotos tautinio paveldo kūrėjos, pynėjos iš vytelių Ramutės Prikockienės dirbinių paroda. R. Prikockienė per visą savo beveik keturiasdešimties metų darbo laikotarpį nupynė daugybę įvairių krepšių, padėklų, lėkščių, duoninių, skrynelių. Pynėja stengiasi, kad darbai būtų kokybiški, gražūs, tvirti, patrauklūs, o išsigijusiam ar gavusiam dovanų – primintų meistrą.

Atvirų durų dieną muziejininkai pristatys edukacinius užsiėmimus „Kaip būdavo pramogaujama“, „Lino kelias“ ir kitas įvairaus amžiaus lankytojams tinkamas veiklas. Užsiėmimas „Kaip buvo pramogaujama“ muziejaus svečius supažindins su senaisiais žaislais ir žaidimais – maži ir dideli galės vaikščioti kojūkais, važinėti ratukais, joti mediniu arkliuku, žvejoti medines žuvis, žaisti kėgliais, dėlioti galvosūkius.

Edukacinis užsiėmimas „Lino kelias“ atskleis lino gyvenimą, muziejininkai pamokys braukti nurautų linų galvenas. Linarovis muziejuje vyko paskutinį rugsėjo šeštadienį.

Rudeniui įkopus į spalį, muziejaus lankytojai kviečiami pasinaudoti viena iš paskutinių progų pasigėrėti spalvinga jurginų kolekcija ir prie sodybų žydinčiais tradiciniais darželiais.

Daugyvenės upės slėnyje XVI a. viduryje Valakų reformos metu įkurtas Kleboniškių kaimas išsiskiria išlikusiu kraštovaizdžiu, želdiniais, rėžiais, pastatais. Kaimas yra pripažintas vietoje, geriausiai atspindinčia savitus Aukštaitijos regiono kraštovaizdžio bruožus.

Liaudies medinės architektūros tradicijas saugančiose sodybose atkurta ūkininkų butis nukelia į XIX a. pabaigą – XX a. pradžią. Lankytojams pristatomos ąsočių, bežmenų, muštokių, ližių, linų šukų, motorų, svarstyklių, oblių ir kt. kolekcijos, 1926 m. pagamintas traktorius.

Dabar kaime stovi 28 pastatai – gryčios, klėtys, pirtys, klojimai, daržinės ir kiti ūkiniai pastatai. Kaimas ypatingas ir tuo, kad yra gyvas – tebėra gyvenamų sodybų.

Už Daugyvenės upės, kurią galima pereiti ilgu lieptu, verta aplankyti Kleboniškių piliakalnį ir pilkapyną, senąsias kapines, kiek tolėliau – 1884 m. pastatytą vėjo malūną.

Besikeičiantys metų laikai Kleboniškių kaimą tapo tarsi paveikslą – ruduo čia lėtas, ramus,

spalvingas ir kvepiantis.

Daugyvenės kultūros istorijos muziejaus-draustinio informacija

Lauros Prascevičiūtės nuotraukos

